

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

3/2011

Vzpomínka na Jaroslava Mece.

Náš krajan, dlouholetý aktivní člen Svazu Čechů z Volyně v Žatci, ani po jeho zániknutí, způsobeného tlakem tehdejší politické a státní moci, nepřestal svůj volyňský původ nosit v srdci. Jeho ryzí charakter, otevřenost, upřímnost a pracovitost jsem měl příležitost poznat až v devadesátých letech uplynulého století na krajaňských setkáních pražského regionu SČVP. Vynikal zdravým úsudkem, bystrou myslí, schopností odlišit podstatné od nahodilého. Jeho vystoupení dokázala zaujmout, poučit, bývala zdrojem občerstvení našich vzpomínek a myslí. Vždy měla váhu. Neúprosný čas a nemoci, zejména postupné slábnutí zraku, mu však časem ubíraly fyzickou i duševní svěžest, omezovaly jeho aktivity, ale neutlumily ji. Jeho obětavá manželka, měl jsem příležitost také ji poznat, když Jaroslava na naše volyňské schůzky doprovázela, mu věrně posloužila až do smrti. Zemřel 25. února 2011 ve věku nedozítých 95 let.

Jaroslav Mec se narodil 10. září 1916 v Lucku na Volyni. Jeho rodiče tam přijeli odlišným způsobem než předkové většiny volyňských krajanů. Otec, jako strojařský odborník české firmy z Plzně, která stavěla v různých zemích pivovary, mlýny a cukrovary, byl začátkem 20. st. vyslán na Volyn do Mizoči na stavbu cukrovaru. Měl rakouské občanství a po I. světové válce mu bylo změněno na československé. Stejně občanství sdílela manželka a čtyři synové. Všichni vlastnili samostatné pasy.

Rodina bydlela v Lucku. Otec až do reemigrace se podílel na chodu tamní městské elektrárny. Jeho tři synové, bratři Jaroslava, vstoupili do Svobodovy armády a v jejich řadách přišli do vlasti. Jeden z nich utrpěl těžké zranění, z něhož se léčil v nemocnici na Kavkaze a pak několik let v ČR.

Jaroslav základní vzdělání získal v polské škole a jeden rok ve škole České matice školské v Lucku. Po absolutoriu tří ročníků obchodní akademie v Lucku a jednoho v Jaroslavi byl zaměstnán jako účetní u pobočky fy. Škoda v Lodži. V dubnu 1938 ho jako občana ČSR předvolali na československé velvyslanectví k odvodu, a tam mu vojenský atašé doporučil odjezd do vlasti, protože se v blízké budoucnosti nebude dít nic dobrého. Jaroslav poslechl, pražští příbuzní mu v začátcích pomohli, nostrifikoval si obchodní akademii a nastoupil do Legiobanky v Praze, kde pracoval až do jejího uzavření německými okupanty. Poté s ostatními kolegy sdílel úděl totálně nasazeného dělníka ve výrobě. Po skončení války se vrátil do Legiobanky a pracoval tam až do slučování bank. Zaměstnancem Státní banky byl až do důchodu.

Vedle profesní dráhy svůj čas a talent uplatnil v krajaňské organizaci. V roce 1947 byl jedním ze zakladatelů pražské pobočky Svazu Čechů z Volyně a dopisovatelem jejího tiskového orgánu Věrná stráž. Ještě několik let po zrušení

Svazu Čechů z Volyně spolu s ing. Jaroslavem Kozákem a dalšími pomocníky pomáhal intervencemi při vyřizování krajaňských záležitostí na úřadech.

Od roku 1960 se zúčastňoval každoročních setkání bývalých spolužáků obchodní akademie z Lucka. Jejich prostřednictvím se seznámil s obdobnou organizací našeho SČVP působící v Polsku pod názvem Wolyń i Poesie a stal se dopisovatelem jejího periodika. Pomáhal vyhledávat společné známé a mapovat jejich poválečné osudy. V roce 1999 byl pozván do Oswiecimi, přednesl tam zdařilý referát o působení Čechů na Volyni. Díky těmto kontaktům se setkal s otcem a dcerou Siemaszkovými, autory rozsáhlé publikace o více jak 1200 stránkách, o banderovském vraždění volyňských Poláků. Z této publikace jsme i my mohli čerpat informace o zavražděných Českách provdaných za Poláky.

Celostátní výbor na návrh Pražského regionu a doporučení Předsednictva dne 18. 3. 2009 jmenovanému udělilo nejvyšší krajaňské ocenění, titul „Čestný člen.“ Jeho život a občanský postoj nás zavazuje jeho odkaz ctít a rozvíjet v následných generacích. *Old. Rejchrt*

Patnáctý březen

Byl's hrdinou chlapče

O tom není sporu

Ve Francii, na Dukle, nad mořem

I někde u Bosporu.

Bojoval's udatně, jak rozkazem dáno

I když jsi měl v gaticích občas naděláno

plk. v.v. PhDr. Václav Straka;

„Veršovánky z večera i z rána

od starého veterána“. *Praha 2007*

15. březen, no a co jako? V kalendáři je nějaká Ida, ale Josefa je až 19.

Odpověď na dotaz, co se pojí s datem patnáctého března je charakteristická pro současného mladého člověka. Azcela přirozené. V kalendáři mimo jména Ida žádnou jinou informaci skutečně nenajde. Z veřejnoprávních sdělovacích prostředků, z novin, od politiků a nejspíše ani od učitelů ve školách nejrůznějších stupňů se o mnoho víc nedozví. Jak by ho pak mohlo napadnout, že by takové nějaké datum souviselo s historií bojů o naši samostatnost.

Od novodobých představitelů státu slyší, že Češi naposledy bojovali v době husitské, a to proti všem a k hanbě všech. Ale co dělali 15. března 1939 a po něm?

Březnová okupace Československa nacistickým Německem roku 1939 vyhnala desetitisíce našich lidí za hranice, aby tam se zbrani v ruce se mohli vzepřít barbarskému bezpráví a zločinnému záměru Německé III. říše vymazat český národ z mapy střední Evropy. Věděli dobře, že nejedou na turistický výlet. Odjížděli s vědomím, že je čeká boj na život a na smrt. A jejich hroby jsou nesčetné.

Od roku 1939 až do konce války v roce 1945 umírali v mnoha bitvách na bojištích osmi států

Evropy, Afriky a Asie.

- ve Velké Británii ve stíhacím a bombardovacím letectvu.

- ve Francii u Dunkerque a ve stíhacím letectvu GIEN.

- v Polsku u Demblina, Tarnopolu, Krosna na Dukle, Jasla a Slezsku.

- v Sovětském svazu u Sokolova, Jachnovštiny, Kyjeva, Bílé Cerkv, Žažkova a Rovna.

- v Jugoslávii v řadách brigády Jana Žižky z Trocnova a XIV. vojvodinské slovenské úderní brigádě.

- na Středním východě u Aleppo a Tobruku.

- na území bývalého Československa. I to je pokryto hroby účastníků zpravodajského a partyzánského výsadku, Slovenského národního povstání, dukelských bojů na slovenské straně Karpat, u Liptovského Mikuláše, na území Velké a Malé Fatry, na severní Moravě v bojích o Olstavu a při letecké podpoře v Javorníku.

Společně bojovali jak občané uprchlí z Protektorátu Čechy a Morava, ze Slovenska a Podkarpatské Rusi, tak i krajaňské narození mimo vlast. Všichni měli společný cíl podílet se na osvobození porobené vlasti.

(Blíže informace jsou k dispozici na Vítězném náměstí v Praze 6 v Infostánku Památníku československým zahraničním vojákům, účastníkům 2. světové války, vybudovaného Československou obcí legionářskou a odhaleného v roce 2004.)

Patnáctý březen pro současný stát zřejmě je historicky nezajímavý, nepodstatný, protože nepatří mezi státní svátky, památné dny, ani dny významné. Televize ČT 1 však na válečné hroby nezapomněla. Tisíce hrobů našich vojáků 2. světové války rozsetých na uvedených bojištích s německým fašismem asi nenosou finanční profit. Zato připomenutí dvou hrobů údajně nevinných německých civilistů zavražděných příslušníky Revoluční gardy u moravské obce (čin bezesporu odsouzení hodný) byl jistě štědrě zaplacen. Zaplacen kým? Životy tisíců našich vojáků, nebo stejnými štědrými sponzory jako film Zabíjení po česku?

Přiznávám, že můj mozek již mnohé nebere, logika mi selhává. Pomoc hledám opět u starého veterána, který celou 2. světovou válku prodělal na západní frontě, po únoru směl přežít v podřadné roli jedné redakce, po „sametu“ při návštěvě anglické princezny v České republice byl vyžádán do jejího doprovodu a opět odložen do zapomnění. Člověk, muž a pravý chlap nebažící po medailích, oceněních, ale vnitřně silný a vyrovnaný. Skladatel „veršovánek“, jak své básně skromně nazývá. V nich jsem našel pomoc na to, na co můj rozum je krátký.

Šli mladí chlupci do světa

Jak radila jim osvěta

Poznali však i ty triky

Jimí svět volí politiky

Oldřich Rejchrt

Medailonky

Helena Albrechtová (Křikavová)

umístění/zařazení: intendance (3. čs. sam. Brigáda, 1. čs. arm. sbor v SSSR)

datum a místo narození/datum a místo úmrtí: 1. 1. 1923 Podhájce (Polsko, Volyň)

národnost: česká

vyznání: pravoslavné/ po návratu do Československa přijala československé vyznání

kmenové číslo, datum a místo odvodu: 13.436/ž, 10. 6 1944 Kamenec Podolský

hodnost, ve které ji zastihl konec války / dnešní hodnost: rotný vz

Řády, vyznamenání: Polská medaile VIRTUTI MILITARI zasluženým na polu chwały, Dukelská pamětní medaile, Čestný odznak za záslužnou činnost v čs.

svazu protifašistických bojovníků 14. 4. 1975, Ukrajinská medaile 10. 3. 1994, Medaile Georgije Žukova 19. 2. 1996, Čestná medaile ČSBS-Zasloužilý

Bojovník proti fašizmu.

Předválečná léta:

Helena se narodila v české rodině. „Můj dědeček Antonín Albrecht, narozený v Nové Huti pod Nižborem u Berouna s babičkou Josefínou rozenou Vokáčovou z Žebráku u Berouna v roce 1868 odjeli do Ruska gubernia Volyň do obce Mirohošť. Měli šest dětí. Nejmladší syn Josef se přiznal do obce Podhájce – vzal si Annu Zedníkovou, moji maminku. Moje babička z mamčině strany, Maie Jirásková, se narodila ve Lhotce u Prahy (dnes Praha 4), odjela s rodiči a třemi bratry do Podhájce na Volyň, kde založili hospodu. Provdala se za Bohumila Zedníka, který s rodiči a bratry přijeli na Volyň provozem zapraženojmi koňmi z Černého Kostelce u Sadské. Moji prarodiče Zedníkovi měli čtyři dcery. Anna – moje maminka se provdala za Josefa Albrechta a usadili se v Podhájci, kde si postavili v r. 1920 dům. Moji rodiče měli tři děti. Tak se naši předkové rozrostli během dvou generací do široké rodiny“. Základní školu navštěvovala Helena v Mirohošti, polské gymnázium v Dubně.

Válečná léta

Po napadení Polska Německou armádou Podhájce obsadila 17. 9. 1939 Rudá armáda postupující k řece Bug. Po necelých dvou letech obsadila Volyň německá armáda. „Němečtí dobyvatelé na Volyň řádili. V létě 1942 vyvraždili krutým způsobem obyvatele Českého Malína. Cenné věci, dobytek a drůbež vyrabovali, domy a hospodářská stavení zapálili. Vyhladili židovská ghetta speciální jednotkou SS v městečku Mlýnové a v městě Dubno“

„Když Němci dobojovali a sovětská vojska obsadila koncem ledna 1944 mě Podhájce, do města Rovna byla přesunuta k doplnění stavu 1. československá samostatná brigáda. Dnem 19. března 1944 zahájila v Rovně činnost československá odvodní komise. Také z obce Podhájce se dobrovolně přihlásilo a v různých útvarech čs. armádního sboru bojovalo jednatřicet mužů a dvě ženy. Emilie Krejčíková, provdaná Svítková byla ošetřovatelkou v 1. brigádě, já Helena Albrechtová jsem ve 3. brigádě byla zařazena do intendanty-zásobování.“

„Na Dukelském bojišti položili své mladé životy tři moji krajané z Podhájce. Vladimír Višner,

nar. r. 1922, svobodný, Bohumil Svítek nar. r. 1914, ženatý, otec jednoho dítěte. Antonín Svítek, nar. r. 1917, ženatý, otec 1 dítěte.“

Helena se zúčastnila se svým útvarem bojů armádního sboru v Karpatsko-dukelské operaci. Všechny strasti a nebezpečnosti překryla zpráva o tom, jak zahynul doma její milovaný tatínek.

Představa o tom ji provází celým životem. „Tři občané z Podhájce byli určeni zásobovat čs. Armádní sbor a Rudou armádu potravinami. Můj otec Josef Albrecht, nar. r. 1896, vedoucí SYLPA, můj strýc Vladimír Jirásek z Kooperativy a mlynář Vladimír Havlíček. Všichni tři se stali obětí fašistických nacionalistů banderovců, kteří je jako kolaboranty s Rudou armádou umučili a potom vhodili do studny v místní cihelně.“

Koncem Dubna na Slovensku v okolí Liptovského sv. Mikuláše, při převozu zásob pro mužstvo se její „Studebaker“ při přejezdu Němci poškozeného mostu zřítel do studeného Váhu a Helena utrpěla zranění krční páteře a nosu.

Poválečná léta

Teprve po válce mohla být operována a do léčena v Ústřední vojenské nemocnici v Praze ve Sřešovicích. „Nejen že mi zůstala po zranění památka na celý život, ale také přispěla k tomu, že jsem se v nemocnici seznámila se svým životním partnerem. Brňák, četař aspirant Ing. Křikava se léčil s mandlemi na stejném oddělení.“

Po vyléčení působila Helena Albrechtová v komisi pro umístování volyňských Čechů, kteří se vraceli do Československa. Také rodina Albrechtova se usadila v Podbořanech. Helena dne 7. 4. 1947 demobilizovala a v srpnu téhož roku se provdala za Ing. Křikavu. Má s ním čtyři dcery a vnoučata a pravnoučata.

... v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století jsem organizovala jednou měsíčně čtvrtletní setkání „děvčat“ z 1. armádního sboru. Nezářka mezi nás „děvčata“ zavítali, aby si vzpomenuli na společné zážitky z války také „chlapci“, naši spolubojovníci. Setkání bývala v Obecním domě, později v „Repre“ nebo v ÚDA (v Ústředním domě armády) v Dejvicích. Tato tradice vydržela až dodnes, i když nás je už jen hrstka děvčat – babiček, které se jednou za měsíc, poslední čtvrtek, sejdem v Hotelu „Legie“.

Helena Křikavová, od přírody velmi činorodá, se zapojila do realizace putovní fotografické výstavy „Ženy bojující“, organizovanou Jiřinou Kopoldovou-Švermovou a Zoe Klusákovou-Svobodovou. Zejména úspěšně přispěla ke shromáždění fotografií a dokumentů z osobních rodinných alb a archivů. „Navštívila jsem proto snad všechna děvčata po celé republice, nebo aspoň jsem jim napsala. Tehdy výstava „Ženy bojující“ procestovala řadu měst v Čechách a na Moravě. A to jsme si my, děvčata, výstavu o nás v těchto městech organizovaly samy.“

Z této výstavy její autorky připravily publikaci vydanou na objednávku v r. 1992 nakladatelstvím Naše Vojsko. Aby mohly vydání zaplatit, Helena Křikavová se ujala organizování sbírky mezi „děvčaty“, která vynesla 67.000 Kč – polovinu nezbytné částky. Další polovinu přidal Český svaz bojovníků za svobodu.

Prameny: VÚA Praha, seznam příslušníků 1. čs. arm. sboru v SSSR.

Rozhovor s Helenou Křikavovou-Albrechtovou

Masopustní setkání členů pražského regionu

Dne 4. 3. 2011 se uskutečnilo masopustní setkání členů pražského regionu. Jako každý rok přijeli hosté z Moravy, Olomouce, Hněvotína, Chomutova, Mar. Lázní a České Lípy. Samozřejmě nechyběly dobroty o které se postarala Tonicka Kramná, Vlastička Hrabáková, Maruška Tůmová a Míla Průšová.

Děk patří všem, kteří přinesli domácí pochoutky a pomohli. O nápoje se postaral pan Nečas jako vždy.

Každé takové setkání společně ztmeluje naše přátelství a oživuje vzpomínky.

Jako každý rok se o organizaci postarala Irenka Malinská. S paní Alicí Slavíkovou rozdaly výhry z Tomboly, která byla tento rok obzvláště bohatá. Při prodeji lístků pomohla Jiřinka Kolářová a Roman Štěr.

Poté si všichni zazpívali svoje oblíbené písničky při harmonice s panem Kolářem a nakonec se zavzpomínalo na vše, co je pro přátele společné a zábava nebrala konce. Naše masopustní setkání bývají velmi srdečná a vzájemně se vždy těšíme na společné pobavení.

Miluška Průšová

Společnost Ludvíka Svobody os, Vojenský historický ústav, Národní archiv

Vás srdečně zvou na konferenci

1. Čs. armádní sbor - nové dokumenty
KONFERENCE má dát příležitost širšímu kruhu zájemců o vojenskou historii se seznámit se směry a s některými výsledky současného bádání, které přináší otevřené archivy.

18. dubna (pondělí) 2011,

Kongresový sál Domu armády Praha, Vítězný nám. (Vchod z ulice Buzulucká)

Od 13. hod. registrace, ver 14. hod. začátek

Předběžný program

14:00-15:30

Docent PhDr. Jozef Bystrický, Csc.,

VHÚ Bratislava

Doc. PhDr. Hanzlík Csc,

Univerzita obrany Brno:

Budování čs. vojenské jednotky od jejího vzniku do formování sboru (nové archivní prameny o postojí komunistů k Ludvíku Svoodovi od ledna 1942 do léta 1944).

PhDr. Lenka Kločková, Národní archiv:

Dokumenty, vztahující se k příslušníkům 1. čs. armádního sboru a problemaice zahraničního vojenského odboje ve druhé světové válce ve fondech 6. oddělení Národního archivu.“

Informaticní sdělení.

Diskuse k první části

Přestávka

16:00-17:30

PhDr. Ivo Pejčoch PHD.,

VHÚ Praha:

Příslušníci 1. čs. armádního sboru jako obětí politických persekucí

PaedDr. Jindřich Marek,

VHÚ Praha:

Operační problémy hloubkového průzkumu 1. čs. armádního sboru

Diskuse k 2. části

VÝZVA

S krajanem Václavem Nesvadbou ze Žatce připravujeme pro Muzeum volyňských Čechů v Podbořanech publikaci o pěstování chmele na Volyni a účastí volyňských Čechů a jejich potomků na rozvoji chmelářství v ČR po roce 1945. Protože naše vstupní informace o chmelářství a lidech, kteří chmel pěstovali na Volyni jsou kusé a nesourodé, obrácíme se na širokou čtenářskou obec Zpravodaje s prosbou o zaslání písemných zpráv, informací a případných fotografií s touto tematikou.

Zajímá nás následující okruh otázek: název obce, kde se pěstoval chmel, jméno pěstitelů, výměra chmelnic, výnosy sklizně, způsob sušení, způsob prodeje chmele, jeho cena a pod.

Vaše informace z vlastní nebo i cizích rodin v obci vhodným způsobem zapracujeme do publikace. Nezáleží na rozsahu, ale faktech zprávy. Zapůjčené fotografie Vám po otištění publikace vrátíme.

Děkujeme předem za každou zprávu, kterou nám pošlete, vážení čtenáři. Zprávy posílejte na níže uvedenou adresu.

Ing. Miroslav ZICH, Tyršova 510/9

460 01 - Liberec 5

Tel: 485 102 542, 607 137 230

(Jen upozorňujeme, že v posledních Zpravodajích jsme uveřejnili několik článků, které hovořily o pěstování chmelu)

Chceme Vám dát přečíst tento článek, který se k nám zatoulal z minulosti ...

Vážená redakce,
chci Vám poděkovat.

Odebírám Zpravodaj řadu let - spíše pro mou maminku paní Věru Čížkovou roz. Ducháčkovou z Kvasilova na Volyni. Já sama časopis jen tak přelétnu, ale poslední číslo mě zaujalo. Jmenovitě článek „Jak si v Čechách vedou naši potomci? - rozhovor s paní L. Chrástovou, starostkou Františkových Lázní.

Domnívám se, že by bylo velice prospěšné publikovat podobné zprávy častěji, pokud možno v každém čísle. Pro reemigranty je vždy těžké zapojit se do nové společnosti, zbavit se jistého pocitu méněcnosti a právě v tom by jim mohly pomoci určité vzory.

Bylo by to dlouhé povídání, kdybych měla popisovat vlastní zkušenosti jedenáctiletého dítěte, když jsme koncem léta 1945 přijeli z Volyně a musela jsem se začlenit do společenství zde rodilých spolužáků, překonat nedostatky v učivu a vlastními silami si vydobýt své „místo na slunci“. Nebylo to vždy lehké, ale povedlo se. S paní starostkou Chrástovou se z titulu funkce místostarostky v Poděbradech setkávám pracovní tři roky. Je to velice milá dáma a od prvního setkání jsme si byly blízké. Zjištění, že máme společně volyňské kořeny mi proto udělalo velkou radost.

Píšte, prosím, častěji o rodácích z Volyně či jejich dětech, které dosáhly v nové vlasti významného postavení. Je jich v České republice určitě hodně. Často je obdivujeme, aniž známe jejich původ.

Srdečně zdraví MUDr. Věra Drozdová,
zástupce starosty Města Poděbrady

Vzpomene si někdo?

Prohlížím staré fotografie z Volyně a tu mi padne do oka jedna s usměvavou dívčinou ve vojenské uniformě na rozkvetlé louce.

Dívám se na zadní stranu - je z července 1945. Je to poslední fotka, kterou moji rodiče dostali spolu s dopisem po válce od ženy, která byla mojí tetou, manželkou mého strýce Vladimíra Lucuka z osady Svatá, obec Buderáží. Mladí manželé na začátku války spolu odešli jako dobrovolníci bojovat proti fašistům. Strýc měl smůlu - v jednom boji byl zraněn a zajat Němci. Po nějaké době se mu podařilo ze zajateckého tábora uprchnout. Avšak strasti plná cesta domů mu přinesla označení zrádce. Byl odsouzen k nuceným pracím a deportován do gulagu za polárním kruhem, kde 10 let v těžkých podmínkách pracoval v dolech nebo stavěl železnice. Jeho manželka přišla do Československa se Svobodovou armádou. Pátrala po manželovi, za čas se dozvěděla, že je nezvěstný. A zde stopa končí. A tak mě napadlo - najde se ještě někdo z jejich spolubojovníků, příbuzných či známých, kdo si na ni vzpomene? Kdo ví o jejím poválečném osudu? Ví, že od té doby uběhlo hodně let, ale dnes bych to ráda věděla. Jde o Jiřinu Lucukovou. Moc děkuji i za nejmenší zmínku. Slavěna Eliášová, Šumperk

Vzpomínka

Blíží se den učitelů. Den, kdy si více uvědomujeme důležitost našeho vzdělání, vzdělání našich dětí a vnuků.

V prvé řadě zde vždy hrála a nadále plní nezastupitelnou úlohu naši učitelé. Sama jsem prožila celý svůj aktivní život jako ředitelka mateřské školy a proto vím, co obnáší život učitele.

Ve svých vzpomínkách (dnes se už se mi blíží 74. rok) figuruje na prvním místě naše paní učitelka Věra Chramostová. Tato paní učitelka zasvětila celý svůj život práci s dětmi v naší krásné vesničce Zálesi na Volyni. Byla velmi významným člověkem, kterou respektoval každý zálesák. Zvládala naši malou školičku a v ní mnohdy nezbedné žáky od 1. až do 4. třídy. Bylo nás plno. Mou první vzpomínkou na školu je ohmataný český slabikář, ze kterého nás naše „paní učitelová-tak se jí říkalo“ učila česky číst. Naučila nás i česky psát, takže jen díky jí jsme mohli v Čechách dál pokračovat.

Naučila nás ruštinu, ukrajinštinu. Vštěpovala nám nenásilnou formou základům správného chování, učila nás ctít a mít rád rodiče, prarodiče, rodnou vesnici, a své spolužáky a kamarády.

Byla přísnou ale spravedlivou učitelkou. Když jsme si, jako děti, hrávaly na školu, každá z nás chtěla být „paní učitelovou“. Bez naší paní učitelky by ani nebyl na Zálesi žádný kulturní život. Ze vzpomínek mých rodičů vím, že až do začátku „světové války“ vedla celou obec ke kulturním aktivitám. Ona totiž učila i mé rodiče a jejich vrstevníky. Vyprávěli nám, jak s paní učitelkou nacvičovali různá divadla, vystoupení, pořádali taneční zábavy. Zálesi mělo i svou dechovou kapelu. U této kapely hrával i můj tatínek na klarinet.

Ale zpět k paní učitelce. Řekla bych, že tak trochu patřila i do naší rodiny.

Moji rodiče o ni dost pečovali. Když se tatínek vrátil z války a začali řídit Banderovci, chodili jsme každý den spát do školy, kde byly asi pevnější dveře.

Při stěhování do Čech v r. 1947 se moji rodiče postarali i o paní učitelku. Odjížděla s naší rodinou. Po příjezdu celého vlaku do Berouna zůstala v Čechách, později snad působil v Drmoulu. Smad v tom byly i nějaké osobní důvody, snad ji tam někdo čekal, to já už nevím.

Naše rodina zakotvila na Moravě, ale vím, že moji rodiče jezdili do Čech, kde se s paní učitelkou setkali.

Byla to osobnost, kterou ctí všichni Zálesáci. Dnes drímá svůj věčný sen na hřbitově v Drmoulu a já občas za ni zapálím svíčku v pravoslavné církvi v Uničově.

Jiřina Šenková

ZPRÁVY Z REGIONŮ

OZNÁMENÍ

Region Šumperk oznamuje všem členům regionu i ostatním přátelům, že v sobotu dne 14. květně 2011 se bude konat Výroční členská schůze v restauraci **POD KAŠTANY** v Šumperku, ul. Gen. Svobody 64. Začátek ve 12 hodin.

Srdečně se těšíme na setkání s Vámi.

Za region Alena Kubelová

Vzpomínkové setkání v Novém Malíně

Vzpomínkové setkání k uctění památky obětí z Českého Malína se letos uskuteční v sobotu dne 9. července 2011 od 10 hodin u pomníku obětem tragedie v Novém Malíně.

Za šumperský region Alena Kubelová

Památník Lidice, SČVP a ČSOL Litoměřice

si Vás dovolují pozvat na přednášku **Český Malín - Lidice volyňských Čechů**, která se koná 15. 4. 2011 ve 13 hodin v sále restaurace Zahrada Čech v Litoměřicích

NAŠI JUBILANTI ...

Region Šumperk

V letošním roce se dožívají krásného životního jubilea **80 let pan Václav Jon, 82 let pan Vladimír Vaněček a 83 let pan Vladimír Šotola**. Všichni tři jubilanti jsou zakládajícími členy šumperského regionu a do současné doby, pokud jim to zdravotní stav dovolí, se aktivně zapojují do práce výboru našeho Sdružení. Zúčastňují se pravidelných měsíčních schůzek výboru regionu a jsou v osobním kontaktu se „svými Volyňáky“ ve Vykýřovicích, Šumperku i v Novém Malíně.

Za všechny členy šumperského regionu jim přejeme do dalšího života pevné zdraví, štěstí a životní pohodu. Za výbor Alena Kubelová

Mariánské Lázně

Březen: 80 let Juha Jaroslav, Mariánské Lázně, Luck

Květen: 50 let MUDr. Tuháček Vlastimír Morava

Červenec: 85 let Boudová Věra, Mariánské Lázně Juha Jaroslav

Region Žatec

Duben:

80 let Medunová Marie, Podbořany, 81 let Zemanová Irena, Žatec, 81 let Petráčková Eliška, Most, 82 let Procházková Marie, Liběšovice, 82 let Valenta Rostislav, Podbořany, 80 let Závěská Žofie, Louny 84 let Chudybová Ludmila, Louny, 85 let Rajbrová Pavlínka, Lipno, 66 let Jachňuková Marta, Žatec, 87 let Němcová Marie, Lhota, 89 let Zahradníková Olga, Chraštany, 89 let Mašková Marie, Liběšovice.

Dodatečně v říjnu 2010 oslavil 75 let Vladislav Musil, Louny

Všem těmto jubilantům zdraví a životního elánu do příštích let přeje za náš region

Kamila Ondrová

Region Karlovy Vary

Leden: dodatek 70 let Novák Vasilij z Kolen-skoj bytem Chodov

Duben: 86 let Oulovská Josefa z Dubna, K. Vary, 85 let Pišel Fedor z Malé Zubovštiny, Loket

Květen: 86 let Čechurová Anna z Malinovsky, Tepluška, 80 let Koniček Jaroslav z Malé Zubovštiny, Chodov, 83 let Tušakovská Vlasta z Dědovy Hory, K. Vary, 84 let Zábrodský Vojtěch z Čudnova, K. Vary

Všem pevně zdraví a spokojenost do dalších let přeje za region *Horáková Helena*

Region Domažlice**1.čtvrtletí 2011**

Leden: 70 let Ing. Josef Vlk, Dolinka-Srby. 81 let Marie Lokvencová, Dolinka-Polžice-Plzeň. 75 let Světluše Pechová, Michlovka - Plzeň. 87 let Emilie Tomanová Lipiny-Malý Malakov. 87 let Václav Koček, Palče-Buková.

Únor: 63 let Ing. Vladimír Kabrt Ivančice-Klatovy. 82 let PhDr. Jaroslav Fiala Kupičov-Plzeň.

86 let Anna Malá Ivančice-Srby. 87 let Ing. Bohuslav Kovalčuk, Kopče-Horšovský Týn

Březen: 50 let Jiřina Příbková, Dolinka, Horšovský-Týn. 68 let Nikolaj Makarov, Olšanská-Přeštice. 74 let Vladimír Zvonař, Zabrodí-Mašovice. 71 let Krobová Marie, Moskovština-Blatna. 75 let Marie Malá, Ivančice Horšovský-Týn. 81 let Lochman Karel, Dolinka-Plzeň. 85 let Bömova Naděžda, Olšanská-Přeštice.

Všem jubilantům pevně zdraví, spokojenost a ještě hodně životní pohody a jarního sluníčka přejí za region

Ledvina Vladimír a Pytelková Naďa

Region Chomutov**2.čtvrtletí 2011**

Duben: 85 let Růžena Lhotáková, Dolní Písana Slovensko, nyní Chomutov. 85 let Miluše Kalcovská, Mirohošť, nyní Praha. 75 let Ing. Darja Nedbálková z Mělníka. 75 let Václav Plos ze Smolárny, nyní Chomutov. 70 let Marie Grulichová z Moldavy, nyní Chomutov

Červen: 70 let Jiří Fencka z Michalovky, nyní Chomutov.

Všem jubilantům hodně zdraví a štěstí přeje za region

Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

Region Rakovník**První pololetí roku 2011**

Leden: 73 let Millerová Anna, Praha.

Březen: 73 let Baladová Halina, Nové Strašecí. 83 let Hannková Anna, Kotopeky. 71 let Hejdová Marie, Kolešovice. 75 let, Holá Jiřina, Kašperské Hory. 85 let Lněnička Vladimír, Oračov. 78 let Nováková Helena, Praha 6 Řepy 81 let Pitrová Anna Šanov. 74 let Touscher František, Kněžves.

Duben: 72 let Beran Emil, Kněžves. 84 let Umlauf Antonín, Stránky.

Květen: 87 let Červenková Emilie, Žebrák. 81 let Hora Antonín, Hořovičky. 81 let, Kučerová Evženie, Kolešov. 82 let Lenochová Emilie,

Česká Skalice. 77 let Trnka Antonín, Velká Buková. 79 let Ing. Vaněk Jaroslav, Plzeň. 84 let Vondráčková Žofie, Kozlany.

Červen: 79 let Kolbeková Jiřina, Rakovník. 40 let Hrnecký Pavel, Dvůr Králové n/Labem. 75 let Marešová Bohumila, Šanov. 71 let Menzlová Chvalimíra, Rakovník.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví do dalších let.

Libuše Růžičková, Reg. Rakovník

Region Litoměřice

Duben: 70 let Edvard Doležal z Dlouhé Pole, bytem Horní Chřibská, 75 let Marie Vacatová ze Straklova Č., bytem Lovosice, 80 let Blažena Vinšová ze Stromovky u Lucka, bytem Polepy, 82 let Jiří Pancíř z Rohožna, bytem Lovosice, 83 let Libuše Hývlová z Mirohoště, bytem Litoměřice, 86 let Josef Chaloupka z Horní Sloupnice, bytem Ústí n.L., 86 let Jaroslav Peterka z Koryty, bytem Roudnice n.L.

Květen: 65 let Milada Maryšková z Čopu, bytem Křešice, 80 let Miloslava Papíková z Kupičova, bytem Chotiněves, 82 let Nina Bilijenkova z Mirohoště, bytem Hoštka-Kochovice, 82 let Olga Vašíčková z Mirohoště, bytem Liběšice 82 let Josef Sazeček z Mirována, bytem Chotiněves, 83 let Anna Kudibalová z Malého Špakova, bytem Třebívlice, 84 let Jiřina Kolocová z Českého Újezdce, bytem Okna, 84 let Antonie Masopustová ze Zdobunova, bytem Litoměřice

Červen: 70 let Helena Urbánková z Kvasilova, bytem Litoměřice, 80 let Anastazie Germerová z Lipin, bytem Litoměřice, 80 let Antonín Jelínek z Českého Háje, bytem Sulejovice, 85 let Věra Šebestová z Boratína, bytem Polepy, 86 let Anna Bajerová z Buršovy, bytem Úštěk.

Daniela Zelenková

Moravskoslezský region**II.čtvrtletí 2011**

Duben: 70 let Březinský Jiří z Hubína Českého, bytem Opava. 81 let Loukota Jaroslav z Kopče, bytem Horní Benešov.

82 let Kysilková Helena z Novosilek, bytem Ostrava. 83 let Stehlik Rostislav z Ládovky, bytem Šenov u Nového Jiřina. 84 let Ing. Vacek Vladimír z Pokos, bytem Fulnek

Květen: 75 let, Krušinová Jiřina z Curkova, bytem Krnov. 81 let, Januschova Helena z Krupé-Hranice, bytem Studénka. 82 let Ševčíková Emilie ze Mstěšína, bytem Karlovy Vary, Zelíček Emil ze Špakova M., bytem DPS Polanka nad Odrou

Červen: 75 let Krajdl Alexandr z České Skelné, bytem Ostrava. 85 let Vendolská Anna z Dem-brovy, bytem Slezské Rudoltice

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

Za region: *Dr. Vladimír Samec, předseda Marie Seitlová, tajemnice*

Všem jubilantům přeje vše nejlepší i Zpravodaj.

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...**Region Moravskoslezský**

Naše řady opustila paní Kraciková Antonie ve svých nedožitých 86 letech.

Pocházela z Podlesice a trvale bydlela v Novém Jičíně. Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomínku.

Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region:

Dr. Vladimír Samec, předseda Marie Seitlová, tajemnice

Region Žatec

V minulém roce v červenci zamřela Marta Kasalová z Očihova, rodačka z Podlesic, 88 letá. V Říjnu zemřela Emilie Svobodová z Nepomyšle, rodem z Volkova, 82 letá.

V únoru minulého roku zemřela Margareta Fenclová z Kryn. Rodem Mislava Č. R., 85 letá. V srpnu zemřela Anna Tyrmerová z Podbořan, pocházela z Hulče České na Volyni, 68 letá. V říjnu zemřela Olga Špatenkova z Pšova, rodačka z Krupy-Hranice na Volyni v požehnaném věku 90 let.

V tomto roce 11. ledna zemřela tiše ve spánku Antonie Vlková z Hluban u Podbořan, rodačka ze Sofievky, 84 letá.

Všem těmto zesnulým tichou vzpomínku a pozůstalým upřímnou soustrast projevuje

Kamila Ondrová

Region Chomutov

26. února 2011, ve věku nedožitých 87 let, zemřel po těžké nemoci plukovník v.v., příslušník Svobodovy armády pan Viktor Řepík. Byl zakladatelem našeho regionu SČVP a také jeho prvním předsedou. Bohužel ze zdravotních důvodů po půl roce musel z této funkce odstoupit. Pokud se cítil lépe, naše pravidelné schůzky navštěvoval.

Upřímnou asoustrast rodině vyjadřuje za region *Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller*

Všem pozůstalým projevuje svou upřímnou účast i redakce Zpravodaje

**Příspěvky na tiskový fond
Únor 2011**

Region Frýdlant: Marie Záhrebová, Prachatice, 100 Kč. Drahomíra Kohoutová, Liberec, 100 Kč. Ludmila Milická, Liberec, 200 Kč. Jiří Rychtr, Liberec, 100 Kč. Vladislav Král, Frýdlant, 200 Kč. Evžen Šnajdr, Jindřichovice, 100 Kč. Libuše Hanzlová, Raspenava, 500 Kč. Alšběta Nová, Liberec, 500 Kč.

Region Žatec: Jindřich Fiala, Klášterec, 200 Kč. Vladimír Valenta, Podbořany, 100 Kč. Marie Bínová, Podbořany, 100 Kč. Bohumil Šrajbr, Žiželice, 100 Kč. Anna Šulitková, Velichov, 200 Kč. Vladislav Musil, Louny, 200 Kč. Jaroslava Borovská, Cheb, 200 Kč. Libuše Čermohorská, Sádek, 200 Kč. Jiří Pospíšil, Mělník, 100 Kč.

Region Praha: Marie Běhouňková, Praha, 100 Kč. Marie Živná, Řečany, 100 Kč. Václav a Eva Ledvinovi, Německo, 200 Kč. Vladimír Anděl, Londýn, Anglie, zaslal 1000 Kč na členské příspěvky a zbytek na tiskový fond.

Region Chomutov: Ing. Daria Nedbálková, Mělník, 500 Kč.

Za dary ze srdce děkuje, Zpravodaj a SČVP

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. **Název konta:** Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1. **Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podháječek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil.: 728 351 726.** Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů-dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! **Krajané! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.** Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: **Antonie Kramná, Vraňanská 672/4, 181 00 Praha 8**

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 25. 03. 2011

Stránky Sdružení vlastníků pozemků: <http://ypnvosv.wu.cz>

Internetové stránky: www.scvp.wu.cz